

TORNUL DE VECHERE

Vestirea Prezenței lui Christos

STANCA VARSTELOR
ALTFUNDAMENT NIMENI
POATE PUNE
O REȘCUMPARARE
PENTRU TOTI

© W.T.B&T.S.

„Pe pământ strămtoare a popoarelor cu nedumerire; mugind marea (Isaia 17:12-14) de zguduirea valurilor (claselor neliniștite și tulburate) așa ca oamenii mai își vor da sufletul de frică și de așteptarea celor ce vor să (vie) pe pământ; căci puterile ceriului (eclesiasticismul) vor fi zguduite. Așa voi, când veți vedea acestea întâmplându-se, să știți că este aproape împărăția lui Dumnezeu. Căutați în sus, ridicăți capetele voastre și vă bucurați în s'a apropiat răscumpărarea voastră”. — Matei 24:33; Marcu 13:24; Luca 21:25-31.

TURNUL DE VEGHERE ȘI VESTIREA PRESENTEI LUI CHRISTOS

VOL. VIII.

CLUJ

AUGUST 1924

BROOKLYN

NO. 8

„CALEA DOMNULUI“

„O voce strigă în pustiu: gătiți calea Domnului; dreptă faceți calea în deșert Dumnezeului nostru.“—Isaia 40:3.

CAMPANIA pentru vestirea Regelui și a Impărăției sale este în deplin mers. Este cea mai mare campanie a tuturor vremurilor, și va avea un sfârșit glorios. Conducătorul ei, Isus Christos, o dirigează, căci împărăția vestită e a sa și el este Impăratul.

La prima venire a Domnului nostru el se anunță pe sine și împărăția sa, prin îndeplinind miracole. Și acum își vestește împărăția prin săvârșirea unei opere minunate. Este o operă „din ce în ce mai minunată.“—Isaia 29:14.

DE CE MINUNATĂ?

De ce ar face Domnul acum o operă minunată? Cu multe secole în urmă, Iehova văzând ce se va întâmpla, puse pe Profetul său să scrie răspunsul la această întrebare, care în substanță spune că va veni vremea când preoțimea și „șefii de turme“, conducătorii creștinismului nominal, vor fi intoxicați cu doctrine false, iar viziunea planului dumnezeesc le va fi întunecată. Mai spune că vor șovăi și vor orbi în fața adevărului, până când Sf. Scriptură va deveni pentru ei o carte pecetluită; că acești conducători și enoriașii lor se vor apropia de Dumnezeu cu gura, pretinzând a fi creștini, pe când în acelaș timp iubirea lor pentru Domnul va fi moartă.—Isaia 29:9-13.

Profetul descrie atât de clar ceea ce vedem a fi starea creștinismului nominal, încât comentăriile sunt abea necesare. Preoțimea și oamenii însemnați ai bisericii sunt acum politicianii oficiali, susținând marile afaceri. Au devenit atât de intoxicați de organizațiunile diavolului și doctrinele pe cari le proclamă, încât au orbit cu totul față de scopurile Domnului, și sunt atât de încurcați în lanțurile lui Satan încât ochii înțelegerii lor sunt închiși. S'au lepădat de Cuvântul Domnului, iar înțelepciunea lor este numai lumească, deci din categoria lui Satan. Afacerile mari și politicianii de profesie, luptându-se disperat spre a preveni ruina împărăției lui Satan, au format o ligă mondială, apelând la preoții și la capii turmei lor să se întovărășească cu dânșii. Așa au și făcut după cum a prezis-o Profetul: „Iacă pot să se mânia neamicii tăi; dară nu

dela mine va veni aceasta.“ (Isaia 54:15) Și acum spre a-și mai ține popularitatea cu aliații lor, ei propovăduiesc lucruri pe cari n'ar trebui, numai spre a obține un câștig murdar.—Titu 1:11.

Rezultatul este că în țară este o foame mare de auzirea Cuvântului lui Dumnezeu. (Amos 8:11) Unii mai cinstiți dintre acei cari sunt în legătură cu Babilonul, alarmându-se, prilejuiesc distribuirea chestionarelor printre copiii de școală, spre a găsi răspuns la întrebări referitoare la Biblie. Când aceste chestionare sunt răspunse de copii se poate vedea că aceștia se află în întuneric relativ la Cuvântul Domnului. Preoții au încurajat doctrinele false ce se răspândesc prin școli, până ce fiecare liceu este un propovăduitor al evoluției și a altor forme de infidelitate. Preoțimea ca atare se rușinează acum de doctrina lui Isus și a Apostolilor săi. „Inteleptii sunt rușinați, se spăimântă și sunt prinși: iacă, ei lăpădară Cuvântul lui Iehova; ce înțelepciune este deci într'înșii?“ (Ieremia 8:9) Cei mai buni din Babilon, cari au o mai mare dorință spre adevăr și dreptate, și-au văzut credința distrusă din cauza infidelității vădite a preoțimii și a conducătorilor. Prevăzând ce se va întâmpla, Profetul Domnului scrise privitor la dânșii: „Poporul meu se nimicește din lipsa de știință.“—Osea 4:6.

ZIUA DOMNULUI

„Inșă ziua Domnului a venit. Regele și-a asumat puterea și a început să domnească. El a venit spre a judeca și a se război. El are putere absolută și lumina prezenței sale, ca un foc luminos, îl precede: „Căci este ziua răzbunării lui Iehova, anul răspătirilor luptei Sionalui.“ (Isaia 34:8) Preoții, pretinzând a reprezenta pe Domnul, inșă dedându-se la înșelăciune și fraudă, abandonând Cuvântul Domnului și îndreptându-se spre doctrinele diavolilor, au devenit răi. Lor, le-a spus Domnul: „Ce ai tu să prochemi așezămintele mele? și în gura ta să iei legământul meu? Căci urești învățătura, și lepezi cuvintele mele înapoia ta. De vezi un fur, ești amic cu el, și cu adulterul este partea ta. Gura ta împinsa-i spre rele, și limba ta ur-

zește vicleșug. Sezi și vorbești asupra fratelui tău, pe fiul numei tale îl înnegrești. Aceasta ai făcut, și eu am tăcut, socotit-ai poate, că eu ca tine sunt: dară te voiu muștra, și voiu pune toate înaintea ochilor tăi."—Psalm 50:16-21.

Însă sfinții Domnului, având o viziune clară despre desfășurarea planului său, spun acum în limbajul Psalmistului: „Aceasta este ziua pe care Iehova a făcut-o, să ne bucurăm și să ne veselim într'însa.” (Psalm 118:24) De ce să ne veselim? Pentrucă marele Căpitan și conducător este în campanie și pe drapelul său stă scris: „Izbândă.” Ziua liberării se apropie, deci e timp să ne veselim. (Luca 21:28) Dar ce legătură este între acei ce se înveselesc și între ziua lui Iehova? Profetul Domnului răspunde: „Dat-am ordin celor însărcinați de mine; chemat-am pentru îndeplinirea mâniei mele pe vitejii mei, pe cei voioși și falnici ai mei.” (Isaia 13:3) Și ce se va face în acea zi? „Piatra pe care zidarii au lepădat-o, piatra unghiului s'a făcut.” (Psalm 118:22) Acest fapt trebuie acum făcut cunoscut lumii. „Și voiu pune judecata în linie; și dreptatea în cumpănă; și grindina va mătura locul de scăpare al minciunei, și apele vor inunda locurile de ascundere.”—Isaia 28:17.

⁸Evident este că a sosit vremea ca Domnul să realizeze o operă mare; și la această operă el îngăduie participarea membrilor trupului său, acei cari sunt încă pe pământ, cât și a acelor cari sunt în ceruri. „Si oștile în cer îi urmau pe cai albi, îmbrăcați în haine de bis alb curat. Și din gura lui eșia spadă ascuțită, ca cu ea să lovească națiunile.”—Apocalips 19:14, 15.

VOCEA

⁹Această campanie nu face parte dintr'aceea în care sfinții se întrebuinteze arme trupesti; ci precum se arată în limbajul simbolic al textului citat mai sus, ei participă la vestirea adevărului care vine dela Domnul. Armele lor nu sunt trupesti, însă sunt puternice în distrugerea lucrurilor rătăcite și false. Cuvântul „voce” este simbolul unei vestiri. Când citim că vocea se strigă, înțelegem că vestea Domnului trebuie să fie răspândită în această zi a Domnului, descrișă mai sus. Unde să fie proclamată? Profetul răspunde: „Vocea aceluia care strigă în pustiu.” Pustiu înseamnă un loc liber sau părăsit, un deșert. Profetiile citate mai sus descriu lumea pustie sau părăsită; căci preoțimea și „șefii de turme” au îngăduit ca adevărul să devie atât de întunecat, încât creștinismul a devenit un loc pustiu. De aceea profeția împlinită arată că a venit acuma timpul când acei cari sunt întovărășiți cu Domnul, fiind vocea sa, trebuie să strige în

pustiu vestea adevărului pe care el le-a dăruit-o în acest scop.

¹⁰Din când în când Domnul s'a folosit de oameni, spre a vesti vestea sa. Din această cauză Ioan Botezătorul era o voce care striga în pustiu. În oarecare măsură, Ioan Botezătorul a fost antitipul profetului Ilie. Elisei fu uns spre a împlini opera pe care n'o terminase Ilie; Elisei tipifică opera pe care trebuia s'o săvârșească Biserica, împreună cu Domnul și capul ei, la sfârșitul vârstei și în-augurarea împărăției. Această veste sau voce trebuie răspândită în chip demn și necompromișător. Elisei ca unealtă a Domnului procedă fără frică. Tot astfel, clasa tipificată de Elisei trebuie să aibă acum îndrăzneala să proclame adevărul fără frică. Motivul acțiunii sale trebuie să fie iubirea de Dumnezeu. Referind-se la aceasta, Sf. Ioan spune: „În aceasta este desăvârșită iubirea lui în noi, ca să avem îndrăzneală în ziua judecării, fiindcă ce fel este acela, astfel suntem și noi în lumea aceasta.” (1 Ioan 4:17) După cum Elisei fu dăruit cu o dublă parte de spiritul posedat de Ilie, tot astfel trebuie acum Biserica să aibă și să manifeste o dublă măsură de zel în proclamarea adevărului.

VESTEA

¹¹Deoarece vocea înseamnă o veste, și deoarece aceasta este „vocea lui”, este și vestea sa; astfel calea bisericii este clară, adică se proclame vestea sa. În această campanie nu se ține de loc seamă de indivizi. Printr'aceasta nu se înțelege importanța individului dacă se bucură de mai multe onoruri ca un altul sau dacă strălucește în fața publicului sau nu; este cu totul lipsit de importanță. Vestea Domnului trebuie proclamată și nu a camenilor. Se înțelege deci, că membrii Bisericii, de pe pământ, ca unitate și reprezentanții Domnului pe pământ, trebuie să vestească vestea aceasta ca o mărturie; că membrii vii trebuie să vestească acum pe Domnul și împărăția sa.

¹²Sf. Scriptură spune: „Vocea celui ce strigă în pustiu, pregătiți calea Domnului.” Vestea aceasta este către locuitorii pământului să se pregătească a primi pe Împărat. Deci asta înseamnă că împărăția lui Satan trebuie să cadă; și așa se și întâmplă. Înseamnă că Biserica trebuie să declare popoului că lumea veche e pe sfârșite, și că cea nouă începe; că împăratul este aci, că împărăția sa intră în vigoare; că timpul mântuirii a sosit; și că milioane dintre cei ce trăesc acum, nu vor muri niciodată, dacă vor asculta porunca divină. Să nu-i fie nimănui frică că vorbește prea mult despre acelaș lucru și deci trebuie să schimbe subiectul din când în când. Să-și amintească toți, că vestea care trebuie să fie auzită de toată lumea, este vestea Domnului. Aceasta este în

armonic cu voința lui Isus exprimată, când spuse: „Și se va predica această evanghelie a împărăției în toată lumea, spre mărturie la toate neamurile; și acei cari va veni sfârșitul.”—Matei 24:14.

¹³Faptele ne arată că profetia s'a împlinit acuma, adecă că preoțimea și conducătorii popoarelor l-au negat pe Domnul, întovărășindu-se în organizațiile diavolilor; că poporul creștin, după nume, a fost părăsit ca o turmă fără păstor; iar acei cari ar voi să se hrănească cu Cuvântul lui Dumnezeu mor de foame din cauza foamei ce există în țară; că a sosit vremea ca Domnul să facă un lucru minunat printre acest popor, o operă mare și minunată.

OPERA MINUNATĂ

¹⁴Care este cea operă minunată? Creștinismul nominal își numără membrii cu milioanele. Preoții săi sunt foarte numeroși. Acest creștinism s'a îmbogățit în averi și putere din cauză că ia parte la comerțul lumii. Tot astfel și puterea politică e înrolată în slujba sa; iar în dosul său, își face treaba Satan, stăpânul diavolilor. Această putere combinată formează „feara” care se războiește în contra Mielului. Luptându-se în contra Mielului, această putere nelegiuită se luptă disperat să reformeze puterea lui Satan spre a menține la olaltă actuala civilizație căreia îi se supune actualmente lumea sau ordinea de azi.

¹⁵Deasupra și contra acestora este Domnul nostru Isus Christos. Mielul lui Dumnezeu. El are un număr mic de reprezentanți vizibili pe pământ. Puterea lor vizibilă este atât de neînsemnată în ochii lumii, încât nici nu contează. Inșă ajutat de această mică companie de urmași fideli, Isus e pe calea de a împlini opera sa minunată de luminare a poporului privitor la sfârșitul împărăției lui Satan și apropierea împărăției Sale, punând pe fugă puterea lui Satan. Referitor la aceasta Apostolul Pavel spune: „Și atunci va fi descoperit cel fărădelege pe care Domnul Isus îl va nimici cu suflarea gurei sale și îl va sfărâma prin arătarea venirii sale.”—2 Tesaloniceni 2:8.

¹⁶Este lumina adevărului care se luptă în contra puterilor întunericului. Sfinții iau parte la aceasta, pentru că despre ei, Isus spune: „Voi sunteți lumina lumii.” Urmașii Mielului sunt singurii în lume cari răspândesc lumina adevărului privitor la Impărăția Domnului. Ei participă la opera Domnului, umblând dealungul pământului spre a vesti apropierea Impăratului și a Impărăției sale, spunând oamenilor să „pregătească calea Domnului.” Ei vorbesc oamenilor mereu despre Domnul și împărăția sa, ca lumea să-și pregătească mintea și inima în starea cuvenită de-a primi pe Domnul. Tot astfel ei

mai învață lumea să se conformeze felului Său de a realiza dorințele națiunilor și de a stabili pacea și fericirea pe pământ. Este într'adevăr o operă minunată și, în timp ce progresa, mulți se miră de ea și spun: „Desigur numai printr'un miracol poate opera aceasta să înainteze astfel.” Și într'adevăr așa este; căci nici o ligă omenească n'ar putea îndeplini ceva în contra puterilor adunate ale întunericului. Văzând cum înaintează vestirea adevărului, putem exclama: „Este Domnul, binecuvântat fie numele său!” Toți cari iau parte la această vestire se înveselesc, pentru că au „intrat în bucuria Domnului.” Ei pot aprecia faptul că prin grația Domnului, participă la îndeplinirea cuvintelor profetului, exprimate în Psalmul 149:5-9.

METODA DE ACȚIUNE

¹⁷Mai mult de patruzei de ani în urmă, Domnul puse pe fidelul și înțeleptul său servitor să înceapă a scrie planul său, ca să poată fi citit clar. De autnci, cea mai mare parte a timpului a fost ocupată prin adunarea laolaltă a sfinților, instruindu-i și pregătindu-i; acum a venit vremea unei acțiuni mai viguroase din partea lor ca martori pentru Domnul. Această voce sau veste nu este numai exprimată prin proclamații verbale în public, ci în chip mai vast, prin slovă tipărită. Dumnezeu ne arată că aceasta este dorința sa. Faptul că el face pregătiri înseamnă că este voința sa ca vestea să se răspândească acum în această formă. Niciodată în toată istoria secerișului n'a fost o astfel de cerere pentru această veste din partea țărilor suferinde ale Europei, și o cerere sporită se vede pretutindeni în lume.

RUGĂCIUNE PENTRU MAI MULȚI LUCRĂTOR

¹⁸ Isus spuse: „Rugați-vă deci de Domnul secerișului, ca să scoată mai mulți lucrători la secerișul său.” (Matei 9:38) Aceste cuvinte adresate discipolilor săi pe vremea secerișului izraelit, se referau la recolta din epoca Evangheliei. Multe rugăciuni au fost și mai sunt înălțate în acest scop. Acestea au fost îndeplinite, și mereu au intrat mai mulți în slujba Domnului, deși ca un întreg sunt puțini la număr. Înainte de 1918 cel mai mare număr de oameni ee făceau serviciul de colportaj în Statele-Unite și Canada se ridică la vre-o 600 (șase sute). În timpul când tipărim acestea sunt numai în State Unite vre-o 850 frați ocupați cu serviciul de colportaj, fără a socoti numărul mai mare de lucrători. Cererea pentru vestirea adevărului continuată în volumele menționate mai sus, e mai mare decât oricând.

¹⁹In Europa, care e pe cale de a se fărâmați, poporul caută, în număr mai mare acum, cunoașterea adevărului și societatea

se străduiește să-i furnizeze. Societatea, Fabrica de cărți (tipografia), din Brooklyn scoate acum aproximativ cinci mii de volume pe zi. Asta încă nu ajunge spre a mulțumi cererea. De aceea și alți fabricanți de cărți au fost angajați cu fabricarea cărților, chiar dacă ar trebui vândute cu pierdere de bani. Pare să fie voiața Domnului, ca mica sa armată, care acum răspândește vestea sa în pustiu, să fie provăzută cu cărți.

CINE E DE PARTEA DOMNULUI?

Se poate vedea lămurit că marea campanie sporește în intensitate și interes. Aceasta ar trebui să-i bucure pe sfinți. Oamenii se interesează mult de campaniile politice, și mulți dintre noi, pe vremea când făceam parte din lume, ne interesam de ele, crezând că vor rezulta într-o guvernare mai dreaptă. Acum vedem că Domnul conduce cea mai mare campanie a tuturor timpurilor, și că suntem privilegiați a lua parte la dânsa; aceasta nu din motive egoiste, ci pentru că știm că lupta se va termina în stabilirea deplină a împărăției sale de dreptate, care va realiza dorința cinstită a tuturor locuitorilor pământului. Această stăpânire glorioasă se va așeza pe umerii săi; iar pacea și fericirea ce o va dăruia oamenilor nu va mai avea sfârșit. El va domni cu dreptate și va zdrobi toate relele comise de Satan. Va umple pământul cu bucurie. Devine privilegiul fiecărui copil, adevărat consacrat Domnului, ca acum să vestească această veste îmbucurătoare poporului—„Cuvântați între popoare: Iehova domnește! Intemeiatu-s'a lumea, și nu se va clăti. El popoarele cu dreptate le judecă.”—Psalm 96:10.

“Fiecare deci care pretinde să fie consacrat Domnului, să se întrebe: Sunt oare pe partea Domnului? Oare iau parte la această campanie, cu inima veselă? Imi fac partea mea de datorie vestind pe Domnul și împărăția sa?”

REZULTATE BINECUVÂNTATE

“Mesajul Domnului glăsuiește: „Faceți în deșert o cale pentru Dumnezeu nostru.” El va conduce omenirea la viață pe calea sfințeniei. Apoi Domnul arată care vor fi rezultatele fericite și bucuroase pentru biata creațiune. El ne spune că fiecare vale va fi înălțată, și fiecare colină și fiecare munte va fi lăsat în jos; asta înseamnă că cei umili și modești vor fi înălțați, iar împărățiile îngâmfate și rele ale acestui pământ, cât și acei cari le formează, vor fi înjosite, și societatea va fi nivelată spre binele omenirii; iar „cei strămbi vor fi îndreptați, și locurile stâncoase vor fi netezite.” Treburile per-

verse și trâmbe ale actualii societăți proaste vor fi îndreptate. Erorile, doctrinele false și piedecile vor fi îndepărtate. Binecuvântările mântuirii, maiestatea și gloria Domnului și a guvernării sale perfecte vor fi revelate omului și întreaga omenire va ajunge la recunoașterea Domnului, văzându-i gloria. Astfel opera de binecuvântare va continua până ce pământul va fi locuit de un popor vesel și fericit.

“Ce împrejurare fericită pentru creștinii cari vor să intre în slujba Domnului prevestind omenirii nenorocite fericirile cari vor veni în curând! Am ajuns vremea când putem aprecia cuvintele Apostolului: „Bucurați-vă în Domnul totdeauna; și iar zic, bucurați-vă.”

INTREBĂRI BEREANE

În ce chip își vesti Domnul prezența la prima venire? În ce chip își vestește a doua venire? § 1, 2.

De ce sunt conducătorii creștinismului nominal incapabili de a înțelege adevărul actual? § 3.

Cari sunt cele trei părți care compun împărăția vizibilă a lui Satan? Care este opera comună la care lucrează aceste trei secțiuni ale organizației diavolului? § 4.

Ce dovezi se pot cita spre a arăta că Cuvântul lui Dumnezeu este necunoscut în școlile creștinismului? Ce sa năvăla în locul lui? § 5.

Cum privește Domnul această greșală din partea acelor cari pretind a fi reprezentanții săi? § 6.

Ce motiv au în Domnul să se bucure la acest timp? § 7.

Care este opera cea mai mare pe care o planuiește Domnul? Cum îi îngadue Domnul să coopereze cu el în această opera? § 8.

În ce sens a devenit creștinismul un deșert? Ce se înțelege prin „vocea” strigând în acest deșert? § 9.

Explicați cum a zugrăvit Ioan Botezătorul pe Ilie și Elisei și opera poporului lui Dumnezeu la sfârșitul epocii Evanghelicului? § 10, 11.

Arătați în detaliu, care este vestea ce va fi adresată acum tuturor națiunilor? § 12.

Care este opera minunată pe care o va realiza acum Domnul, conform prezicerii St. Scripturii? § 13.

Descrieți forțele molate sub steagul „fearii” și al Mielului Domnului. § 14, 15.

Cari sunt cele două vestiri mari pentru cari rivalizează aceste puteri? În ce chip se continuă lupta? § 16.

În ce chip și-a pregătit Domnul armata sa pentru această luptă? § 17.

Ce ne îndreptățește să credem că a venit vremea pentru răspândirea Cuvântului Domnului? § 18, 19.

Ce a pregătit Domnul pentru a piemântina această cerete pentru adevăr? § 20-24.

Care este dorința tuturor popoarelor? Prin ce mijloace va fi satisfăcută această dorință? În ce privință seamănă opera Domnului unei campanii politice? § 25.

Ce răspundere apasă acum asupra oricărui copil consacrat Domnului? § 26.

Șchițați opera ce o va realiza domnia lui Mesia. § 27.

Care este acum starea sufletească a oricărui creștin care se folosește de privilegiile sale de creștin? § 28.

Watch Tower, 15. Iunie 1923.

INMULȚITA MILĂ A LUI DUMNEZEU

„Milă vouă și pace și iubire să fie înmulțită.”—Iuda 2.

CÂND Sf. Iuda adresează epistola sa celor iubiti de Dumnezeu, el le arată calitățile dumnezeiești, spre a-i îndemna să și-le desvolte în ființa lor. Printre acestea era și mila. Psalmistul declară că mila lui Dumnezeu durează veșnic. Mila este definită ca abținere de a supăra sau necăji pe cineva, în împrejurări când ești provocat, și ai putea s'o faci. Este tratarea miloasă a aproapelui, este calitatea milei pusă în acțiune. Pe când primul om trebuie să fi posedat această calitate dumnezească până la desăvârșire, prin păcatul său, această calitate a fost pierdută, așa că acum vedem puțină milă sau deloc printre oamenii pământului.

²Puternicii lumii o exercită câteodată spre a-și satisface propria voință egoistă și rea. Astfel de pildă s'a putut vedea din fapta unui judecător federal. Un funcționar public atrase atenția asupra faptului că decizia unei anumite curți nu era în armonie cu interesele poporului, ci slujea mai mult intereselor particulare ale unor anumite corporații egoiste și fără de inimă. Acest funcționar care își întrebunțase dreptul de a vorbi fu condamnat de judecător la închisoare. Asta era tocmai contrarul milei. Chiar dacă oficialul care scrisese cuvintele ar fi comis vre-o nedreptate, un suflet generos ar fi întrebunțat mila. Ce deosebit se poartă Tatăl ceresc cu acei cari îl jignesc!

³Virtuțile oamenilor sporesc încet și le menționăm prin procesul relativ de adunare. Mila lui Dumnezeu față de noi este înmulțită. Sf. Iuda spune că acei cari s'au consacrat Domnului ar trebui să se folosească de aceasta calitate dumnezească. Apostolul Petru spune că, ca creștini, noi trebuie să adăugăm credinței noastre tărie, învățătură, stăpânire de sine, răbdare, iubire frățească și bunătate. Nu putem face acestea fără a poseda o bună cantitate de milă.

⁴Binecuvântarea lui Dumnezeu este revărsată asupra creaturilor sale, în chip atât de abundanț și se spune că este binecuvântarea sa înmulțită. Putem să ne așteptăm că în măsura ce luptăm să ne conformăm regulilor divine de acțiune, în aceeași măsură se vor înmulți asupra noastră și binecuvântările și mila Domnului.

⁵Dumnezeu este fântâna din care izvoarește mila înmulțită, ca apa dintr'un izvor liniștit. Profetul lui Dumnezeu scrisese un cântec privitor la acest izvor de îndurare, în care spune: „Mulțumiți lui Iehova că el este bun și în etern ține îndurarea lui.” Psalmistul spune că Iehova „singur” a făcut minuni mari, că prin înțelepciune a făcut cerurile și întinse pământul deasupra apelor; tot el creă marile lumini, soarele care domnește ziua, luna și stelele cari domnesc noaptea, și îndurarea sa ține în etern; că acest Dumnezeu puternic își aduse aminte de noi în sta-

rea noastră decăzută, pregătindu-ne mântuirea; el ne hrănește cu hrana de care avem nevoie și ne conduce pe calea dreptății. „O mulțumiți Dumnezeului cerurilor, căci în etern ține îndurarea lui.”—Psalm 36:26.

⁶Sf. Pavel ne spune că nici o ispită nu vine în calea noastră, care nu vine și altor oameni; adică cu ispitele obișnuite ale lumii trebuie să venim și noi în atingere. În această oră de ură și rea-voință, de cruzime și tiranie în lume, ce ocaziune nimerită are creștinul de a considera pe autorul milei, căutând să o câștige, pe cât e posibil această calitate dumnezească.

⁷Privitor la marele nostru Dumnezeu, profetul său scrie: „Cine este Dumnezeu asemenea ție, care să ierte fărădelegea, și să treacă cu vederea fărădelegea rămășiței moștenirii sale? Nu ține mânia sa de-apurarea, căci îi place îndurare. El iarăși se va îndura de noi, va învinge fărădelegile noastre: și vei arunca toate păcatele lor în adâncurile mării.”—Mica 7:18, 19.

PILDE ALE MILEI

⁸Primii noștri părinți au călcat legea lui Dumnezeu, cu voința, supunându-se astfel distrugerii imediate. Din mila lui Dumnezeu însă au trăit și cât au mai trăit. Tot mila lui Dumnezeu i-a ocrotit viața lui Cain și îi puse semn pe trup spre a nu fi omorât de vre unul dintre cei cari îl vor găsi. Mila lui Dumnezeu salvă pe Noe cu familia sa de peirea potopului. Prin mila divină fură scoși, din Sodoma, Lot cu fiicele sale. Când Eliazar plecă în căutarea unei mirese pentru Isaac, se spune că mila lui Dumnezeu îi îndreptă pașii în acea direcție.—Facere 24:27.

⁹Iehova nu era obligat prin nici un drept a face ceva pentru evrei sau pentru păgâni. Legea sa fiind violată, dreptatea putea cere viața tuturor. El însă și-a exprimat ținta sa de a întrebunța îndurarea atât față de evrei cât și față de păgâni, pregătind un plan de mântuire și eliberare pentru toți acei cari vor să se lapede de nedreptate, întorcându-se pe calea cea bună. El își exprimă dreptatea absolută ce o are de a-și dăruii mila oricărui ar voi. Dăruind această milă el nu violează niciuna din atribuțiunile sale divine. Lui Moise îi spuse: „Voii milui pe oricine voesc, și mă voiu îndura de cine voesc să mă îndur.”—Romani 9:15.

¹⁰După ce Iehova scoase pe Israeliti din Egipt prin mâna lui Moise un imn de libertate fu înălțat către Dumnezeu în care se refera la mila lui Dumnezeu. Intr'un înțeles mult mai frumos se va dovedi aceasta pe viitor, când Domnul va elibera pe oameni de sub tirania împărăției lui Satan, pornindu-i pe drumul sfintenției ca ei să se înapoieze la calea fericirii și a păcii nesfârșite. Atunci cu adevărat vom putea spune: „Tu prin îndu-

rarea ta ai condus poporul acesta, pe care l-ai mântuit, și cu puterea ta îl îndreptai la locuința ta cea sfântă." (Exod. 15:13) Aceasta va fi adevărat când Christos va fi condus pe cei ascultători spre sfârșitul epocii milenare și Dumnezeu îi va fi primit în binecuvântarea veșniciei sale împărății.

¹¹Oamenii sunt strînți din fire, iar când își manifestă mila o fac în chip sgârșit. Mila lui Dumnezeu însă este pretutindeni abundent manifestată. „Indurat și milostiv este Iehova, târziu la mânie și plin de îndurare.” (Psalm 103:8) „Indurat și milostiv este Iehova, târziu la mânie și mare în îndurare. Bun este Iehova către toți, și îndurarea sa preste toate lucrurile sale.”—Psalm 145:8, 9.

¹²Privitor la mila sa Sf. Pavel spune: „Dar Dumnezeu bogat fiind în milă, pentru multa sa iubire cu care ne-a iubit.” (Efeseni 2:4) Sf. Petru exaltând mila lui Iehova spune: „Binecuvântat este Dumnezeu și al Domnului nostru Isus Christos Tată, care după mare mila sa ne născu iarăși spre nădejde vie prin învierea lui Christos din morți.” (1 Petru 1:3) Adevărat deci că mila lui Iehova este abundentă și bogată, mare și iubitoare.

¹³Moise era mijlocitorul între Iehova și poporul lui Israil, legământul între Dumnezeu și israeliți fiind făcut prin mijlocirea lui Moise. Moise era un simbol al lui Christos, Mijlocitorul între Dumnezeu și om prin care Dumnezeu își va extinde îndurarea asupra omenirii întregi. Când iscoditorii fură trimiși să spioneze țara, la întoarcere, unii dintre ei prezentară un raport inexact. Când Iehova propuse lui Moise să-i distrugă prin ciumă și să creeze apoi o națiune mai mare, Moise ceru iertarea poporului în următoarele cuvinte: „Și acum, rogu-te, mărească-se puterea ta Doamne, după cum ai promis, zicând: Iehova este îndelung răbdător și plin de milă; care iartă fărădelegea și păcatul, și care nu lasă nimic nepedepsit; care cercează nedreptățile părinților în fii până în a treia și a patra generațiune? Iartă așa te rog, fărădelegea poporului acestuia, după mărimea milei tale, și după cum ai iertat poporului acestuia din Egipt și până aici.”—Numerii 14:17, 19.

LUMEA NEPREGĂTITĂ ÎNCĂ PENTRU MILA

¹⁴Înainte ca omul să poată primi și aprecia, el trebuie să fie într-o stare de inimă potrivită lui Dumnezeu ca s'o poată aprecia. Omenirea, multă vreme sub dominarea asupritorului Satan, a devenit extrem de rea. Majoritatea oamenilor au inimi de piatră. Acum însă ajung la extremitate. Incercările grele precum și situația disperată va aduce omenirea într-o stare sufletească și mintală care-i va permite să primească și să aprecieze mila dumnezească. Nenorocirea omenirii va fi o împrejurare favorabilă a lui

Dumnezeu de a-i binecuvânta. Atunci „Dumnezeu va trimite îndurarea sa și adevărul său.” (Psalm 57:4) Atunci se va adevăra vorba: „Indurarea și adevărul se vor întâmpina, dreptatea și pacea se vor săruta. Adevărul va răsări din pământ [din grădinile inimei unei societăți noi]; și dreptatea va privi din cer [cerul cel nou, Christos și mireasa sa.] Da, Iehova va da bunuri, și pământul nostru va da fructul său. Dreptatea va umbla înaintea lui și va urma pe calea pașilor săi”—acei cari observă și ascultă ordinele lui Mesia.—Psalm 85:11, 14.

¹⁵Indurarea lui Dumnezeu este manifestată în chip special în timpul epocii evanghelice, față de acei cari fac un legământ cu dânsul prin sacrificiu și se străduiesc să ție acest legământ. Este esențial ca fiecare, care vrea ultimamente să intre în împărăție se desvolte mila față de semenii săi. El trebuie să învețe s'o aplice față de frații săi, mai ales, precum și față de toată lumea, după cum va avea ocaziune.

¹⁶Dumnezeu își manifestă îndurarea față de acei cari vor aleațui pe Christos, iar prin acesta își va arăta îndurarea față de evrei și păgâni în timpul domniei mileniale a lui Christos. Privitor la aceasta Sf. Pavel spune: „Pentru că după cum și voi n'ați ascultat altă dată de Dumnezeu, iar acum ați fost miluiți prin neascultarea lor, astfel și aceștia n'au ascultat acum, ca prin mila voastră să fie dânsii miluiți.”—Romani 11:30-32.

¹⁷De aceea pentru creștini calea care să învețe mila și cum trebuie să o aplice, este studiul amănunțit a milei manifestată de Iehova și de Fiul său iubit Isus Christos, față de cari caută să știe și să împlinească dorința sa. Pentru acest scop am reprodus aici pildele date de Sf. Scriptură. Lumea a așteptat de mult vremea când binecuvântarea și îndurarea îi vor fi dăruite. Popoarele au gemut și au muncit din greu, așteptând manifestarea milei lui Dumnezeu prin Christos, neștiind ce așteaptă. Ei vor ști în curând fiindcă împărăția e aproape.

¹⁸Luându-și poziția sa la începutul domniei lui Christos, când mijloacele prin cari Iehova va aduce la sine rasa răscumpărată încep să fie văzute clar, de către popoarele pământului, Psalmistul ne arată că mult așteptata milă și îndurare apar, spunând: „Cântați lui Iehova cântare nouă; căci minuni a făcut; ajutatul-l-a pe el dreapta sa și sfântul său braț. Iehova arătat-a mântuirea sa; înaintea ochilor popoarelor descoperit-a fericirea sa. Adusu-și-a aminte de îndurarea sa și de credincioșia sa către casa lui Israel; toate marginile pământului văzută-au mântuirea Dumnezeului nostru. Strige de bucurie lui Iehova tot pământul! Chiuiți, strigați și cântați. Cântați lui Iehova cu citară, cu citară și cu cântec din gură; cu trâm-

biță și sunet de corn, cântați de bucurie înaintea lui Iehova, regele. Mugească marea și tot ce o umple, lumea și cei ce locuiesc într'însa; bată în palme fluviile, munții cânte de bucurie cu toții împreună, înaintea lui Iehova; căci vine să judece pământul; va judeca lumea cu dreptate, și popoarele cu echitate."—Psalm 98:1-9.

SPERÂND ÎN M.LA SA

"Domnia viitoare a milei și a adevărului este pentru o clasă specială; ea nu este pentru acei cari născocesc și practică păcatul și răul. Înțeleptul întreabă: „Au nu se rătăcesc cei ce urzesc rele [în contra propriului lor suflet]? Dar iubire și credincioșie este partea celor ce se gândesc de bine"—cei buni la inimă, interesându-se de aproapele lor, singurii cari sunt demni de a fi mântuiți și singurii cari vor fi mântuiți.—Proverbe 14:22.

"Prin această viitoare domnie a milei și a adevărului, și prin nețărnică adorare a lui Iehova de către oameni, va fi curățit pământul de toate lucrurile rele. „Prin iubire și adevăr se espicază vinovăția, și temerea de Iehova este [duce la] ferirea de rău.” (Proverbe 16:6) Iar acei cari ar dori să se folosească de această domnie, vor trebui să-i îmbrățișeze principiile, ținând la ele cu tărie. „Mila și adevărul să nu te părăsească: leagă-le în jurul gâtului tău; scrie-le pe tabla inimii tale! Și vei afla har și bună reușită în ochii lui Dumnezeu și ai omului.”—Proverbe 3:3, 4.

"Deoarece un om cu adevărat mare este în totdeauna îndurător și are plăcere de acei cari au încredere în dânsul, pentru că îl știu așa cum este, tot astfel „binevoi-va Iehova celor ce se tem de dânsul, celor ce așteaptă îndurarea sa.”—Psalm 147:11.

"Iehova păzește interesele acestora în chip special, și în Psalmul 33:17-22 se pare că avem o indicație clară că în timpul în care trăim sunt mulți cari au o astfel de speranță. Nu va fi numai pentru că au auzit vestea că „milioane ce trăesc acum nu vor muri niciodată” vor fi ei păstrați în ceasul întinericului, care va acoperi pământul, ci fiindcă speranța lor a fost concentrată în Iehova.

"Zădarnic este calul pentru biruință, și prin marea sa putere călărețul nu va scăpa. Iacă, ochiul lui Iehova este preste cei ce se tem de dânsul, peste cei ce așteaptă îndurarea sa; ca să scape de moarte sufletele lor, întreținându-i în foamete. Sufletul nost a sperat în Iehova, el este ajutorul nostru și scutul nostru. Într'însul se va bucura inima noastră, căci în sfântul său nume ne-am încrezut. Fie îndurarea ta, Iehova, peste noi, după cum ne-am încrezut în tine.”—Psalm 33:17-22.

"Privitor la sine însuși, Profetul spune: „Iar eu ca un oliv [care crește până la 1000 de ani] verde [tiner, viguros] sunt în casa lui

Dumnezeu! Mă încred în îndurarea lui Dumnezeu în etern și perpetu.” (Psalm 52:10) El era sigur de a-și fi pus încrederea într'acela a cărui milă nu greșește niciodată; el era sigur că ori unde s'ar duce toate proviziile necesare pentru protecția și paza sa, vor fi făcute la timp; căci spune: „Puterea mea, pre tine te aștept; căci Dumnezeu este scăparea mea. Dumnezeuul îndurării mele mă va preîntâmpina, Dumnezeu mă va face să văd împlinirea dorinței mele asupra neamicilor mei.”—Psalm 59:10, 11.

CENTRUL MILEI SALE

"Centrul milei dumnezeiești este Isus. Când Maria știu că ea va fi mama Mântuitorului lumii, ea spuse despre Dumnezeu: „Sprijinit-a pe Israel, sluga sa, spre a-și aduce aminte de mila sa în veac.” (Luca 1:54) Iar când Zacharia, tatăl lui Ioan Botezătorul „fu umplut de spirit sfânt și profetii” după nașterea lui Ioan, el spuse despre Isus: „Ca să facă milă cu părinții noștri și să-și aducă aminte de așezământul său sfânt.” (Luca 1:67, 72) Și în cel mai frumos și poetic limbaj el se referă „la mila duioasă a Dumnezeului nostru, cu care ne cercetă răsaritul din înălțime, ca să lumineze celor care stau în întuneric și în umbră de moarte, spre a îndrepta picioarele noastre pe cale de pace.”—Luca 1:78, 79.

"Ceeace fu profetizat despre Domnul nostru, privitor la mila sa, se împlini exact la prima sa venire și va fi pe deplin realizată în împărăția care se apropie acuma. Intregul lui serviciu se compunea din acte de bunătate față de cei nenorociți și sperați. Poporul a înțeles aceasta foarte bine; și aceasta îl făcu să-i dorească împărăția.

"Când cei doi orbi din Capernaum își găsiră drumul spre Isus, ei strigau, urmându-l spre locuința sa: „Fiu al lui David, fie-ți milă de noi.” Și ce milă era pentru dânsii, după ce ferestrele sufletelor lor le-au fost întunecate timp de mulți ani, să le aibă iar deschise spre a vedea frumusețile lacului din Galilea, podurile, câmpiile, pădurile și stâncile, păsările și animalele și peștii, și veșnic schimbătoarea panoramă a cerurilor!—Matei 9:27-31.

"Un incident aproape similar este acela al lui Bartimeus și a celui alt orb la marginea drumului aproape de Ierichon, cari auzind că Isus trece pe acolo, strigară plângând: „Doamne fie-ți milă de noi, fiule a lui David.” (Matei 20:30-34; Marcu 10:46-52) În ambele cazuri mila necesară s'a dat.

"Când cei zece leproși din satul samaritan aflu că Isus va trece prin ținutul lor în drum spre Ierusalim, ei știau că există o posibilitate pentru ei de a scăpa de moarte vie în care se aflau, și își ridicară glasul plângând: „Isuse, Invățătorule, fie-ți milă de noi.” (Luca 17:11-19) Cei zece fură

vindcați; însă numai unul singur dintre ei avu destulă recunoștință spre a se înapoia, asvârlindu-se la picioarele Domnului. Astăzi proporția ar rămânea aceeaș. Marea mulțime a creștinilor recunoscuți privesc multele îndurări și favoruri din partea lui Dumnezeu, fără nici un gând de a se preda lui în consacrare.

“Femeia Sirofeniciană îl opri pe Isus cu strigătul: „Fie-ți milă de mine, Doamne, fiule a lui David; fiica mea este muncită rău de diavol.” Isus îi ascultă strigătul, deși ea nu era israelită și îi acordă mila cerută. (Matei 15:22) Un tată din israel i-se adresează lui Isus în acelaș fel pentru o cauză similară, și primi aceeaș revărsare de milă a epocii viitoare.—Matei 17:14-21.

MILĂ ȘI NU SACRIFICIU

“Pe când Isus se afla la Capernaum, fariseii îl criticară pentrucă mânca cu vameșii și păcătoșii. Isus însă îi dojeni aspru spunând: „N'au nevoie de doctori cei tari; ci acei cari suferă. Ducându-vă dar, învățați ce este: „milă voesc, iar nu jertfă.”—Matei 9:12, 13.

“Domnul se mai referi odată la această profetie (Osea 6:6, și o cită din nou, când într'o altă împrejurare, fariseii îl luară la rost pentrucă îngăduise discipolilor săi să rupă și să culeagă grăunțe, într'o zi care era sabbat. Discipolii însă nu făcură altceva decât au luat câteva grăunțe de grâu pe când treceau printr'o țarină, ca să le mănânce fiindcă erau flămânzi. (Matei 12:1-8) Domnul spuse că în săvârșirea acestui fapt ei erau nevinovați.

“Mai târziu Domnul dojeni aceeaș clasă (Matei 23:1-39) în cel mai sever limbaj întrebuințat dealungul serviciului său. Principala cauză a dojenei sale era faptul că acești presupuși conducători religioși ai poporului, erau egoști, avari și fără de milă, dând atenție lucrurilor mici, fără a băga în seamă cele mai însemnate ale legii: judecarea dreaptă, mila și credința.”—Matei 23:23.

“Cât era de îndurător în totdeauna spiritul Mântuitorului nostru, totuși Tatăl știa că în starea sa preomenească el nu putea fi așa în măsură suficientă. „De aceea trebuia ca întru toate să fie asemănat fraților săi, ca să fie milos și credincios archireu în cele către Dumnezeu, spre a ispăși păcatele poporului.”—Evrei 2:17.

“Cea mai mare și inmulțită milă a lui Isus are să vină încă în viitor. Tot ceea ce a precedat nu este decât o pregătire a ceea ce va urma. Sf. Iuda spune: „Păstrați-vă în iubirea lui Dumnezeu, așteptând mila Domnului nostru Isus Christos spre viață veșnică.” (Iuda 21) Lucrul esențial pe care trebuie să-l aștepte sfinții este apariția glorioasă a Domnului. (Tit. 2:13) Primii disci-

poli știau bine că învierea, nici măcar a Bisericei, nu putea avea loc până ce se va întoarce Isus; și că mântuirea lumii depindea, bine înțeles, de Mântuitorul ei. Biserica primitivă pare să fi fost binecuvântată cu mai multe puteri de raționament decât mulți creștini din ziua de azi.

„VASELE MILEI”

“Sf. Pavel vorbind despre Biserică spune: „Ca să facă cunoscut bogăția măreției lui peste vase de milă pe care mai dinainte le-a pregătit spre mărire. Astfel fiind noi, ne și chemă nu numai dintre iudei ci și dintre neamuri.” (Romani 9:23, 24) Apostolul însuși era unul dintre aceste „vase.” El nu uită niciodată că a fost odată unul dintre asupritorii sfinților Domnului; astfel el adesea vorbea de sine însuși „ca unul micuț de Domnul ca să fiu credincios” (1 Corinteni 7:25), declarând că mila i-a fost acordată ca el mai târziu să slujească de pildă altor credincioși (1 Timotei 1:16), fiindcă persecuțiile sale avuseră la bază ignoranța sa. (1 Timotei 1:13) Pe măsură ce primise mila lui Dumnezeu, el o extindea asupra acelor cărora le servia.—2 Corinteni 4:1.

“Apostolul știa perfect de bine mântuirea pe care o moștenea, nu se întinse asupra sa din cauza că el păstrase fidel legea lui Dumnezeu, nici pentru alte fapte vrednice. El însuși declară că „nu din lucrurile cele de dreptate pe care le-am făcut noi, ci după a sa milă ne-a mântuit prin baie de naștere de a doua oră și prin învoire de spirit sfânt.”—Tit. 3:5.

“Apostolul Pavel era de o nobleță înaltă, și oamenii de felul acesta sunt întotdeauna recunoscători față de aceia care i-au servit. Cum ne încălzește sufletul spre dânsul și spre Onesifor, când citim cum s'au lepădat de dânsul toți cari erau în Asia, când el fu închis la Roma, cu o singură mare excepție! Și de sigur că Domnul îi îndeplini cererea Apostolului: „Să dea Domnul milă casei lui Onesifor, că de multe ori m'a însuflețit și de lanțul meu nu s'a rășinat, și când fu în Roma a cercetat cu sîrguință după mine și m'a aflat. Să-i dea Domnul ca să afle milă de la Domnul în ziua aceea. Și tot ce a slujit în Efes, tu mai bine cunoști.”—2 Timotei 1:16-18.

“Apostolul Petru, primul care duse vestea păgânilor, scriind „vaselor de milă” împărățiate prin Pontus, Galatia, Capadocia, Asia și Bitlynia, le spune că: „voi sunteți seminție aleasă, preoție împărătească, neam stânt, popor al său dobândit, ca să vestiți afară virtuțile celui care v'a chemat din întunerec la lumina lui minunată; voi care altă dată nu erați un popor, dar acum popor al lui Dumnezeu, care nu erați miluiți, dar acum ați fost miluiți.”—1 Petru 2:9, 10.

MILA PENTRU CEI CE O CAUĂ

⁴⁰Mila Domnului se întinde special asupra acelor care îi caută fața. „Căci tu, Dumnezeu, ești bun și iertător, plin de îndurare către toți cei ce te caută.” (Psalm 86:5) „Căci pe cât e înalt cerul preste pământ, înălțatu-s'a mila sa spre cei ce se tem de dânsul.” (Psalm 103:11) „Și mila lui la neamuri și neamuri pentru cei care se tem de dânsul.”—Luca 1:50.

⁴¹Numai atunci când ne îndreptăm cu curaj spre tronul grației „obținem îndurare și ajutor la timp cuvenit.” (Evrei 4:16) Era când Psalmistul spuse în desperare: „Se clatină piciorul meu, pe dată îndurarea ta, Iehova m'a sprijinit.”—Psalm 94:18.

⁴²Mai sunt și alte condițiuni legate de dăruirea milei divine. Ea se va revărsa numai asupra acelor care au încredere în el (Psalm 32:10); cari îl iubesc (Neemia 1:5); acei cari samănă dreptatea (Osea 10:12); cari sunt conduși de spiritul sfânt (Galateni 6:16), și pentru aceia cari sunt ei înșiși milostivi și îndurători.—Matei 5:7.

⁴³Cea mai sigură cale spre a dobândi milă, este de a avea însuși o atitudine îndurătoare față de alții—a arăta îndurare și a dovedi-o **în chip voios**. (Romani 12:8) „Înțelepciunea de sus este plină de milă și roade bune.” (Iacob 3:17) „A face dreptate, a iubi îndurarea [mila], și a umbla umilit cu Dumnezeu tău” (Mica 6:8), sunt cele trei prime însușiri pe care Iehova le cere dela toți; iar parabola Domnului despre Samariteanul cel milos arată că adevăratul ascultător al poruncii: „iubește pe aproapele tău ca pe tine în suți”, este acela care arată o milă și îndurare față de nenorociți. (Luca 10:37) Iar aceasta se aplică tot atât de mult nenorociților spirituali cât și acelor cari sunt nenorociți fizicește. (Iuda 22) Înțeleptul declară: „Cel ce urmează dreptatea și iubirea află viață, fericire și onoare.”—Proverbe 21:21.

CÂND MILA SE TĂGĂDUEȘTE

⁴⁴Este și o parte opusă milei. A nu avea milă pentru altul este a o pierde și față de tine însuși. Psalmul lui David care arată că un altul va lua locul lăsat vacant de Iuda, profeți: „Să nu aibă pe nimeni care să întindă îndurare asupra-i, nimenea să nu fie care să aibă milă... fiindcă nu-și aduce aminte a face milă, ci urmărește pre cel sărac și lipsit [pe Isus], pre cel cu inima zdrobită.” (Psalm 109:12, 16, 18) Și în parabola servitorilor neertători, acela care nu a exercitat milă față de semenul său, servitor, nu s'a bucurat de ea, la rândul său. Tot „astfel și Tatăl meu ceresc va face vouă, dacă voi nu veți fi ertat din inimile voastre fiecare fratelui său.” (Matei 18:35) „Căci judecata este fără milă pentru cel care nu face milă; iar mila se mândrește față de jude-

cată.” (Iacob 2:13) Una dintre cauzele apropiatului cataclism de turburări este „pentru că nu este adevăr, nici milă, nici conștiință de Dumnezeu în țară.”—Osea 4:1.

⁴⁵Se poate întâmpla ca mila divină să fie dăruită cuiva pentru un timp, și pe urmă, când acea persoană s'a dovedit nedemnă de ea, mila să-i fie retrasă, după cum s'a întâmplat în cazul lui Iuda și în cazul regelui Saul. A fost un timp când David era atât de turburat încât nu putea comunica [probabil din cauza păcatului său față de Uria]; el se gândia și se întreba mereu dacă și el a fost alungat, deși n'a fost. Când Dumnezeu îl asigură prin Natan (2 Samuel 7:14, 15), că el nu va fi izgonit niciodată, atunci David spuse patetic: „In ziua strămtorării mele căutat-am pe Domnul; mâna mea la el era întinsă noaptea fără încetare, sufletul meu nu voia să fie mângăiat. De Dumnezeu îmi aminteam, și suspinam, cugetam, și spiritul meu lăncezia, Sela [Oprește-te și gândește]. Deschise țineai pleoapele ochilor mei, eram neliniștit, și nu puteam vorbi. Gândiam la zilele din vechime [ca să mă mângăi gândindu-mă la ele], la anii seculilor trecuți [purtările lui Dumnezeu cu părinții mei]; mi-aduceam aminte de cântarea nopții [când eram vesel în Dumnezeu], cugetam în inima mea, și spiritul meu se întreba: oare lepădatu-m'a Domnul meu pentru totdeauna? Oare mai mult nu mă va milui? Sfârșit-a pentru totdeauna îndurarea sa? Incetat-a făgăduința din generațiune în generațiune? Uitat-a Dumnezeu de a fi îndurat? Oare închis-a în mânie îndurarea sa?”—Psalm 77:3-10.

⁴⁶Dumnezeu nu va ieși din calea sa spre a-și dăruia mila acelor cari iubesc falsitatea și se țin mai mult după deșertăciuni decât după realități, când a venit vremea pentru ei să cunoască și să facă ce-i bun. După cum spune profetul: „Cei ce se dedau la deșertăciuni mincinoase, își părăsesc mila lor.” (Iona 2:8) Va fi o binecuvântare pentru toți cari doresc și făptuesc binele, când acei cari doresc răul și-l înfăptuesc vor fi distruși pentru totdeauna; și David se rugă ca timpul acesta să vie.—Psalm 143:12.

ÎN MULȚIMEA ÎNDURĂRILOR SALE

⁴⁷„Iar eu întru mulțimea îndurării tale voi intra în casa ta”, spune Psalmistul (5:7); și aceasta e tocmai felul cum intrăm noi. Nu există altă cale spre a intra în casa care nu-i făcută de mâini, eternă în ceruri. Suntem toți obiectul milei dumnezeiești înmulțite.

⁴⁸Odată cu ele mai posedăm și alte trezore. Apostolul Ioan (2 Ioan 3), ne revărsa darul lui Dumnezeu de milă și pace, și de trei ori ne dăruiește Apostolul Pavel același dar. (1 Timotei 1:2; 2 Timotei 1:2; Titu 1:4)

Și Psalmistul declară că numai fericirea și îndurare mă vor urmări toate zilele vieții mele."—Psalm 23:6.

"Probabil că David nu înțelese ceea ce spusese; putem însă vedea acum, că zicând, „Iehova până la cer se întinde îndurarea ta”

Psalm 36:6, spiritul sfânt al lui Dumnezeu privind dealungul veacurilor, așteptând ceasul fericit când Biserica înălțată a Domnului, cu Christos capul ei, va începe opera de regenerare, de înviere a morților și a rasei care se stinge, readucându-i iar la viață, și la chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

"Când acest timp va veni „neamurile pentru mila [sa] vor mări pe Dumnezeu” (Romani 15:9); iar Israel și toată omenirea vor vedea un înțeles adânc și nou în declarația Apostolului, privitor la concetățenii săi după trup; un înțeles care sperăm a fost lămurit cititorilor noștri pe măsură ce au observat lecțiile ce le-am studiat împreună: „Căci nu voesc fraților, ca voi să nu cunoașteți taina aceasta, pentru ca să nu fiți înțelepți după a voastră găsire cu cale, că învățoșarea a fost în parte pentru Israel până ce va fi intrat întreg numărul neamurilor. Și astfel tot Israelul va fi mântuit, după cum este scris: Veni-va din Sion Mântuitorul, înlătura-va necucernicia dela Iacob. Și acesta este așezământul eșit dela mine pentru dânși, când voi fi înlăturat păcatele lor. Negreșit după evanghelie sunt urșiți de Dumnezeu pentru voi, dar după alegere sunt iubiți pentru părinții lor; căci fără părere de rău sunt darurile și chemarea lui Dumnezeu. Pentrucă după cum și voi n'ați ascultat altă dată de Dumnezeu, iar acum ați fost miluiți prin neascultarea lor, astfel și aceștia n'au ascultat acum, ca prin mila voastră să fie și dânșii miluiți. Căci Dumnezeu închise împreună pe toți spre neascultare, pentruca pe toți să-i miluiască. O, adâncime a bogății și a înțelepciunii și a cunoștinței lui Dumnezeu; cât de neprimitoare de cercetare sunt judecățile lui și cât de neprimitoare de urmare căile lui.”—Romani 11:25-33.

"Adevărat, O Dumnezeule, „mare preste ceruri este induarea ta” (Psalm 108:4); și când vedem planurile binevoitoare, nu putem decât repeta pentru noi înși-ne și pentru toți oamenii, rugăciunea fericită a Psalmistului: „Satură-ne dimineața de îndurarea ta, ca să ne bucurăm și să ne veselim în toate zilele noastre. Bucură-ne atâtea zile, pe câte ne-ai apăsât, atâtea ani, în câți văzurăm nefericirea. Arete-se servilor tăi faptele tale, și mărirea fiilor lor. Bunăvoința Dumnezeului nostru, fie asupra-ne, și întărește preste noi fapta mânelor noastre; da, fapta mânelor noastre întărește-o.”—Psalm 90:14-17.

"O persoană cu vederi strâmte de obicei este lipsită de milă. El vede punctul de

vedere înalt pe care un altul ar trebui să-l măsoare, el însuși nu i-se conformează însă niciodată. El nu apreciază faptul că este imposibil pentru el să se înalte până la modelul perfect și de aceea el nu este îndurător cu acei cari nu ajung la perfecție. Acela cu mintea mai largă își vede propriile imperfecții într-o măsură mai largă. El știe că trebuie să meargă la Dumnezeu după milă și de aceea el caută să desvolte aceste însușiri față de alții. Cu cât apreciem și înțelegem mai mult caracterul lui Dumnezeu, cu atât mai clar vedem necesitatea de a-l lăsa lui judecata, fiind buni și blânzi cu toți frații noștri, particular, și cu omenirea în general, amintindu-ne vorbele lui Isus: „Fericitiți sunt cei milostivi, că ei vor fi miluiți.”

ÎNTREBĂRI BEREANE

Care era scopul lui Iuda prin menționarea milei ca o calitate divină? Ce este mila? § 1.

Cum este puterea prost întrebuințată câteodată? Ilustrați acest fapt. § 2.

Cum ar trebui calculată relativa sporire a virtuților omenesti? Ce îndeamnă Iuda și Petru pe creștini? § 3, 4.

Unde e izvorul milei? Ce face pentru noi? § 5.

Oare epoca noastră este propice [favorabilă] desvoltării milei? § 6, 7.

Dați câteva pilde însemnate despre milă. § 8.

Are Dumnezeu vre-o obligație față de omenire? Ce făcu Dumnezeu spre a-și manifesta îndurarea față de omenire? § 9.

Când se va implini realmente Exodul 15:13? § 10.

Cum practică omul mila în contrast cu Iehova? § 11, 12.

Prin cine își va întrebuința Dumnezeu mila sa față de oameni? Cum fu aceasta ilustrat în Moise? § 13.

Ce trebuie omul să încerce întâi spre a putea aprecia mila divină? § 18.

Oare Dumnezeu dăruiește mila sa după un plan anumit? § 15, 17.

Cum vorbește Psalmistul privitor la viitoarea domnie a lui Christos? § 18.

Cine nu va fi lipsit de îndurare în epoca viitoare? Le este de folos acestora să-l respecte pe Dumnezeu, practicând mila de pe acum? § 19-22.

Care sunt avantajele încrederii, speranței și credinței în Iehova? § 23, 24.

Care este centrul milei lui Iehova? Citați texte doveditoare. § 25, 26.

În ce chip prevesti Isus mila lui Iehova? Citați exemple. § 27-30.

Ce este mai plăcut Domnului: mila sau jertfa? § 31.

Oare practica milei, dreptății și a adevărului este o încălcare a Legii? § 32, 33.

Oare a învățat Isus unele din însușirile milei pe când era aci ca om? § 34.

Oare frumusețile acestei virtuți vor străluci ele mai mult? Vor mai fi și alte vase de milă pe lângă Isus? § 35.

Cine sunt? Trebuie ele să fie necesar, persoane distinsse? § 36-39.

Cum putem fi receptorii veciniei ai îndurării lui Dumnezeu, și sub ce condiții? § 40-43.

Ce facem când refuzăm a acorda milă altora? Exemple? § 44.

Căutând și primind îndurarea Domnului mai putem s'o pierdem? În ce împrejurări? § 45, 46.

Cum ajungem în mila Domnului? cari alte tezaure sunt ale noastre? § 47-49.

Cari sunt pregătirile noastre pentru binecuvântarea israelitilor și a tuturor oamenilor pe pământ? § 50, 51.

Vorbind în general care este deosebirea între cei cu vederi strâmte și între cei cu vederi largi? § 52.

TEXTELE PENTRU ADUNĂRILE DE RUGĂCIUNE

TEXTUL PENTRU 6 AUGUST

„El e Domn de domni și Impărat de împărați.”—Apocalipsul 17:14.

FRAZA „Domn de domni și Impărat de împărați” e unul dintre titlurile aplicate lui Isus Christos. Aceste cuvinte înseamnă că sunt și alți împărați și domni, pentru că el e designat ca șeful preste toți. Cine dar, sunt ceilalți împărați și domni implicați în acest text? Contextul arată că acei cari sunt cu el sunt chemați, aleși și credincioși. Tot în Apocalips e spus despre acei cari participă la prima înviere că „ei vor fi preoți a lui Dumnezeu și Christos, și vor domni cu el o mie de ani.”—Apocalipsul 20:6.

Aceste Scripturi, deci, identifică pe împărații și domnitorii asociați ca pe acei cari vor compune numărul familiei lui Dumnezeu cu Isus Christos, capul. E cu totul evident, deci că vor fi 144,000 și **un împărat**, acel „unu” fiind Domn și Stăpân peste toți ceilalți.

În regatul spiritual sunt ființe de diferite grade, dela îngeresc până la cel divin. Nici unul însă nu posedă natura divină decât Iehova. Dumnezeu a acordat Fiului său iubit, la învierea sa, natura divină, și aceasta e natura, care va fi primită de toți membrii corpului lui Christos.

E rezonabil de a ne închipui că variatele și deosebitele grade de ființe spirituale sunt organizate după grade, unii fiind stăpânii sau domnii peste alții. Iehova nu poate avea sau face ceva ce nu e în ordine.

Din textul considerat, deci, trebuie să judecăm că el care a lăsat curtea cerească, care a devenit om, care a murit pe cruce ca un păcătos, a fost ridicat din moarte de Iehova la natura divină, a fost înălțat la poziția cea mai înaltă, deasupra stăpânirilor și principalităților, alături de Iehova. Astfel deveni Impărat al împăraților și Domn al domnilor. Așa dar el e Stăpân peste toți afară de Iehova.

Ia plăcut lui Iehova, în aranjarea familiei regale din cer, ca să-i ia pe toți dintre oameni, și să-i treacă prin o cercare energetică înainte de a acorda vre-unuia dintre ei înalta și măreața poziție de moștenire cu Isus Christos. Aceste Scripturi arată, așadar, că toți cari vor sta triumfal cu Domnul Isus Christos, și prin urmare să fie membrii din corpul lui, trebuie înainte să demonstreze că sunt chemați de Iehova, și trebuie să rămână credincioși până la moarte. Isus a promis: „Fii credincios până la moarte și-ți voi da cununa vieții.”—Apocalipsul 2:10.

Fiecare dintre ei care va fi biruitor va privi înainte cu anticipație la timpul când va vedea, față în față, pe cel care e cel mai plăcut dintre zecile de mii și cu totul plăcut, care posedă toată puterea în cer și pe pământ și va governa cu o puternică și dreap-

tă mână peste toate lucrurile din univers, fiind în armonie la toate timpurile cu marele Iehova, Creatorul tuturor lucrurilor.

TEXTUL PENTRU 13 AUGUST

„Cei cari sunt împreună cu el sunt chemați, și aleși și credincioși.”—Apocalipsul 17:14.

CUVĂNTUL „chemat”, ca folosit în acest text, înseamnă invitat; și de când acei invitați sunt primiți, dacă se acomodează condițiilor pentru familia regală, împărați și domni, urmează cu siguranță că chematul trebuie să fie primadată îndreptat înaintea lui Dumnezeu. Iehova nu ar chema păcătoși la o poziție așa înaltă. Chemarea nu trebuie să fie confundată cu pocăința și întoarcerea ce rezultă din tragerea lui de către Iehova la Isus. Aceste sunt două lucruri separate și distincte.

Profetul, în Zaharia capitolul trei, dă un tablou despre alegerea prospectivilor împărați. El îl arată pe un astfel ca îmbrăcat în însăși îmbrăcămintea sa de nedreptate și murdărie, și apoi, tot pe același, îmbrăcat într'un vestmânt schimbat. Atunci vine invitația sau chemarea. Ei sunt toți chemați într'o singură speranță, și speranța aceea e natura divină. Acea speranță trebuie să fie continuată până la sfârșit și astfel de speranță poartă cu ea bucurie. Deci Apostolul vorbește de a păstra „bucuria speranței cu tărie până la sfârșit.”—Evrei 3:6.

„Ales” în text înseamnă selecționat, scos afară, sau pus la o parte pentru un scop. Pare a avea aceeași părere ca uns, și designează pe cineva ca un membru din corpul lui Christos.

„Credincios” înseamnă pe acei cari sunt constanți, inamovibili prin urmare leali [credincioși] până la sfârșit.

Aceste trei lucruri, deci sunt absolut esențiale ca condițiuni precedente pentru a face parte din familia leală din cer; anume, chemat, ales și credincios. Aceste trei locuri trebuie menținute până la cea din urmă suflare pământescă a creștinului.

Dacă unul ar cădea [decădea] în turma cea mare, el nu ar mai fi un ales al Domnului, fiindcă și-ar fi pierdut ungera, și deci locul ales pentru el în corpul lui Christos ar fi fost pierdut.

Textul sugerează, în special minții, la timpul acesta, că acela care va fi biruit asupra morții și a mormântului și asupra tuturor inamicilor, care va fi un învingător și va domni cu Domnul, trebuie să fie activ și zelos, cu bucurie dând atenție [grijă] poruncii Domnului, ocupându-se vesel și fericit de interesele împărăției lui Dumnezeu: până la capăt. Inactivitate ar arăta o lipsă de zel și iubire pentru Domnul și pentru cauza lui. Un iubitor și un următor leal al lui Isus va continua credincios până la sfârșit, arătân-

du-și în mod deschis devotațiunea lui pentru Împărat și împărăția lui.

Acest text e o încurajare mare pentru activitate veselă în serviciul lui Dumnezeu. Acela care e credincios, deci, la sfârșit va fi un preot a lui Dumnezeu și al lui Christos, și va domni ca împărat și domn cu cel mai mare Domn al domnilor și Împărat al împărățiilor.

Watch Tower 1 Iulie 1924.

TEXTUL PENTRU 20 AUGUST

„Însăși măreție este fata Regelui în camera sa.” — Psalm 45:14.

SF. PAVEL ne spune că lucrurile scrise în Scripturi odinioară erau scrise pentru mângăierea și încurajarea bisericii, ca în timpul de trecere prin încercări, speranța ei să fie tare. Acest text pare a aparține acestei categorii. El e o expresiune de îngrijire iubitoare a lui Dumnezeu pentru fiica sa, mireasa Fiului său iubit, Isus Christos, Împăratul împărățiilor și Domnul domnilor. Cu greu pare rezonabil a aplica acest text la calități morale, sau ceea ce e arătat în general desvoltarea caracterului creștin. Contextul arată că descrierea e despre mireasa și condițiunile ei imediat înainte de a fi adusă înaintea tronului lui Iehova.

Când Isus era să se despartă de pe pământ el vorbi ucenicilor săi, zicând: „În casa Tatălui meu sunt multe locuințe... Eu merg să vă pregătesc loc. Și dacă mă voi duce să vă găsesc loc, iar vin și vă voi lua la mine însumi.” (Ioan 14:2, 3) Sf. Iuda ne dă se înțelegem că Domnul Isus își păzește mireasa de cădere, și o va prezenta fără defect înaintea prezenței glorioase a lui Iehova; și că această prezentare va fi însoțită de o veselie covârșitoare. (Iuda 24) Sf. Pavel, vorbind de schimbarea și învierea bisericii, zice: „Apoi noi cei vii, cei cari rămânem, vom fi răpiți în aer pe nori împreună cu dânsii spre întâmpinarea Domnului; și astfel vom fi totdeauna împreună cu Domnul.” — 1 Tesaloniceni 4:17.

Sf. Ioan zice: „Nu s'a arătat încă ce vom fi, dar știm că dacă să va fi arătat vom fi asemenea lui, fiind că 'l vom vedea după cum este.” — 1 Ioan 3:2.

Din aceste texte se pare că putem trage concluzia că Domnul Isus își primește mireasa în lăuntru măreței sale prezențe, în palatul său măret care este luminat de prezența sa, înainte de a o prezenta lui Iehova. Fiindcă ea va fi asemenea Domnului la înviere, cu siguranță mireasa însăși va fi glorioasă în acel palat.

Și apoi urmează declararea Psalmistului: „Tesătură de aur este vestmântul ei; în vestminte purpurițe ea se aduce la Rege (Iehova)”, astfel zugrăvind gloria și frumusețea ei când mirele își prezintă mireasa iubită Tatălui.

De sigur mireasa trebuie să poseadă frumusețea lăuntrică și devotație iubitoare, lealitate și fidelitate până la moarte, înainte de a putea fi înviată ca o mireasă; dar Psalmistul nu pare a descrie aici starea inimii, ci starea glorioasă a organismului și lăcașului. Scriitorul profetic vroia se țină înaintea ochilor acelor cari aleargă după premiul cel mare un tablou al frumuseței și gloriei transcendente care vor fi câștigate de acei cari sunt biruitori și credincioși, și cari sunt primiți cu abundență în împărăție.

Profetul descrie mireasa ca o coroană de glorie în mâna lui Iehova și ca o diademă regească în palma Dumnezeului ei.

Aceste frumoase tablouri alcătuite din cuvinte, date nouă în Scripturi, sunt pregustări ale măreției cu care va fi înfrumusețată familia regală, compusă din cei strălucitori în împărăție, și prin cari Iehova va împărți binecuvântările sale tuturor familiilor de pe pământ.

Concluzia noastră, prin urmare, e că acest text e o descriere poetică a gloriei și frumuseței care va fi văzută de aceia care vor intra în curțile regale din ceriu.

TEXTUL PENTRU 27 AUGUST

„Astfel vi se va da cu bogăție intrarea în împărăția vecinică a Domnului nostru și Mântuitorului Isus Christos.” — 2 Petru 1:11.

FIECARE copil într'adevăr consacrat a lui Dumnezeu are o dorință sinceră de a intra în împărăție, să vadă gloria lui Iehova, și să locuiască în casa fiilor cu Domnul Isus, Capul. În acest text Sf. Pavel zice că acei cari vor fi membrii acelei case vor fi primiți cu prisosință în împărăție; aceasta va să zică, atari au o primire caldă, și nu o primire rece, ca un străin.

În context Sf. Pavel enumără condițiunile de cari se va lovi întâi tot insul ce va intra în împărăție. El ne arată că credința e temelie, și că credinții mai trebuie adăugit și virtute; și că împreună cu această credință și virtute trebuie desvoltată multă cunoștință, care înseamnă o pricepere și apreciere crescândă a Cuvântului lui Dumnezeu; și că acestor cunoștințe trebuie adăugat stăpânire de sine, care înseamnă puterea de a te înfrâna și să te aduci în armonie cu voința lui Dumnezeu. La aceasta sunt adăugate răbdarea și evlavia, care înseamnă a suferi cu veselie ori-ce vine, cu încredere bizuindu-te pe Domnul. Evlavia înseamnă plăcerea în Domnul, o pătrundere mai adâncă în înțelepciune, dreptate, iubire și putere, cu un caracter de asemeni bine cumpănit. În această evlavie trebuie desfășurată și manifestată iubire pentru frați. Astfel de iubire trebuie să fie manifestată către membrii familiei, fiindcă ei sunt membrii familiei. La aceasta

trebuie adăugată ubire, care înseamnă asemănarea lui Dumnezeu în împărțirea de bunătați tuturor oamenilor neobservând că ei sunt recunoscători sau nu. Apostolul sfătuește că Creștinul trebuie să dea toată silința acestor lucruri.

Va însemna, prin urmare, că dacă cineva desfășoră aceste virtuți, el va fi activ, energetic, entuziast și zelos pentru cauza Domnu-

lui. El întotdeauna va fi aflat cu ochii în patru să suspoarte cauza Impăratului și a împărăției sale.

Biserica acum e în timpul marelui încercări, când se dă lupta între prințul puterii întunericului și Prințul Luminii. Toată grija e cerută din partea fiecăruia ca să fim activi declarând cu căldură că Impăratul și împărăția lui s'a apropiat.

Watch Tower 15 Iulie 1924.

STUDIU DIN VOLUMUL III. CAPITOLUL VI.—LUCRUL SECERIȘULUI

[SFÂRȘIT DIN CAPITOLUL VI.]

CLASA care câștigă premiul, nu e numai chemată și aleasă (pentru serviciu), ci și credincioasă. Și cu toate că chemarea generală a înțecat, totuși e clar, că cercetarea celor credincioși și chemați încă nu și-a ajuns sfârșitul. Credincioșii se pecetluiesc acum și despărțesc de aceia cari sunt necredincioși față de legământul lor de jertfă de sine, fecioarele cele chibzuite se despart acum de cele nechibzuite. Nechibzuiala acestora din urmă constă într'aceea, că ele cred că ar putea să se străduiască spre lucrurile lumești, ca einste lumească bogăție și altele și totodată să alerge cu credință pentru darul fericirii și al nemuririi—făcând condițiunile acelea tocmai cu neputință.

²Când toate „fecioarele chibzuite” și credincioase se adevăresc de atari și au intrat în bucuria Domnului, atunci „ușa” prilejului de a se ținea de clasa aceea, se va închide, și nimenea nu va mai putea intra. Când au intrat toate fecioarele chibzuite, atunci și numărul dinainte hotărât va fi deplin, de și se va scula domnul și va închide ușa. (Luca 13:24, 25; Matei 25:10) Insuși Domnul nostru ne spune că atunci mulți vor începe a vedea lucrul astfel. Ei vor vedea că privilegiile și ocaziunile de cari s'au bucurat odată le-au scăpat. Totuș dacă vor căuta și vor bate la ușă, Domnul le va răspunde, nu vă cunosc, ca o mireasă—mireasa mea e desăvârșită, și eu am numai una. Totuș lăudat fie Domnul, alte părți ale Scripturii arată, că fecioarele nechibzuite, cu toate că osândite dela chemarea înaltă, de la care în cercetarea lor au fost refuzate și dovedindu-se vrednice vor primi un dar mai mic. Le vom afla în casa Domnului într'o poziție mai de jos.

³Deci înainte de ce se închide ușa, înainte de ce se umple numărul celor credincioși, fiecare ar trebui să se străduiască spre aceea, ași face sigură chemarea și alegerea lor; și de aceea lasă să lucreze Domnul în noi prin făgăduințele acestea atât de prețioase și prin pildele acestea atât de lămurite, spre a voi și a lucra pe placul Său.

⁴Totuș, ar putea zice cineva, mă tem că nu sunt unul dintre cei chemați înainte de sfârșitul chemării generale în anul 1881, deoarece atunci eu eram încă cu totul în neștiință cu privire la adâncimea făgăduințelor lui Dumnezeu, sau chiar mai mult, am fost cu totul străin de Dumnezeu

și chiar dușmanul Său, departe de aceea a sta în legământ cu el, de a-i sluji, și departe de aceea, a dori așa ceva. De abia nu de mult am ajuns acolo, a cunoaște peste tot pe Dumnezeu. Eu abea cu puțin înainte am luat asupra mea jugul lui Christos pentru a învăța dela el; și numai mai târziu am cunoscut despre privilegiul deosebit, de a suferi acum alături cu el prin jertfă de sine în serviciul său și că aceia, cari jertfese alături cu El, vor fi odată și moștenitori împreună cu el în munca glorioasă a Mileniului. Și deci după ce am văzut fericirea aceasta, după ce am preamărit lucrurile acestea prețioase, și după ce m'am străduit a alerga după răsplata aceasta minunată, trebuie să presupun că el nu mai e deschis pentru mine, deoarece sunt chemați îndeajuns, pentru a umplea numărul? Nu-mi va trece nici prin minte a voi să schimb orânduiala dumnezească; s'au ca să se mai adăugă peste măsura hotărâtă de înțelepciunea dumnezească ci mai bine voi simți cu amărăciune norocul meu.

⁵Acestora le răspundem: Aleargă liniștit mai departe! Starea ta nu e atât de întunecoasă, precum ți-se pare, „ușa” încă nu s'a închis”. Bagă de seamă că chiar și dacă toți cari au primit chemarea s'ar dovedi de credincioși față de chemarea lor, nici atunci n'ar fi prea mulți și tocmai destui. Cugetă-te și la aceea, că atât observările tale cât și Scriptura arată, că dintre cei mulți cari au primit chemarea, vor fi aleși numai puțini, deoarece în cercetare numai puțini se dovedesc credincioși. Cum unul după altul dintre cei chemați se dovedesc necredincioși, locul lor în lucru și coroana lor, răsplata lor, se dă altora. Unul dintre locurile acestea ți se poate transpune ție; și numele tău să poate scrie în cartea vieții ca a unui membru ce a luat locul la probă pentru mireasa lui Christos în locul altuia al cărui a fost șters ca nevrednic.—Vezi Apocalips 3:5; Evrei 12:33.

⁶Cine poate pricepe făgăduințele acestea prețioase și are dorința a lucra în vie are o dovadă puternică, că e conceput de spirit;* căci mintea omenească nu e în stare a pricepe și a pătrunde adevărul care e orânduit de către Dumnezeu numai pentru aceia, cari s'au consacrat lui și au

*Vezi Volumul I, pagina 234 și 235.

fost primiți din partea lui. (1 Corînteni 2:6-16) A fi conceput de spirit prin cuvântul adevărului înseamnă totodată și nașterea la starea spirituală, afară numai dacă cel conceput se dovedește de nevrednic, necredincios. De aceea: „Aveți trebuință de răbdare ca... să luați cu sine-vă făgăduința.”—Evrei 10:36

CEASUL AL UNSPREZECELEA

Matei 20:6-16

PILDA aceasta pare a fi fost dată, cu deosebire pentru a învăța ceva pentru timpul nostru. Lucrătorii sunt fii consacrați ai lui Dumnezeu, cari în decursul veacului acestuia evanghelic—„ziua” pildei acesteia—timpul și puterea lor nu le folosese în slujba cu-lui lor, ci credincioși în slujba lui Dumnezeu. Numai cei *credincioși* sunt reprezentați prin lucrătorii de aici, și toți primesc aceeași răsplată adică onorurile împărăției, reprezentate aici prin „dinar”.

Chemarea pentru toți și lipsa de lucrători e reprezentată prin cele patru chemări—dis de dimineață, la ceasul al nouălea, la amiază și la al treilea. Însă lămurit și deslușit s'a spus numai la început că *ce va fi răsplata*. Stăpânul de casă se „învoi” să le dea un dinar pentru serviciul lor. Așa a și fost. Făgăduința împărăției a fost înțeleasă bine de către biserica cea dintâi, mai târziu însă a fost pierdută din vedere și n'a mai fost propovăduită lămurit. Membrii vii ai bisericii lui Christos, cari *au lucrat* în oricare timp în via Domnului în decursul veacului evangheliei, reprezintă pe toți lucrătorii. Și ca ceva ce totul deosebit pilda aceasta arată o clasă, care intră în slujba Domnului, când lucru e pe sfârșite, „pe la al unsprezecelea ceas”. Aceștia sunt înfățișați ca unii cari sunt doritori a intra în slujba Domnului [ei stau în târg] însă e *prea târziu*, chemarea generală e trecută. Ei zic: Nu ne-a tocmit nimenea—am venit prea târziu.

Domnul răspunde prin referindu-se la ușa ce e încă deschisă a prilejului de a mai lucra și a suferi în slujba Sa, înainte de ce sosește noaptea, când nimeni nu va mai putea lucra. Însă el nu zice nimic cu privire la răsplată; cu toate că la tocmirea celorlalți le-a spus prin chemarea generală: „Ce este cu dreptul veți primi”¹¹), o parte a răsplății pentru care s'a făcut la început „învoiala”.

Astfel în decursul veacului evangheliei în continuu a invitat Domnul nostru prin gurile sale în biserică, pe toți credincioșii să intre în serviciul Său. Răsplată deplină, natura dumnezească și mărirea împărăției, a fost arătată lămurit la început și în continuu repetată. Însă în decursul veacului n'a fost înțeleasă totdeauna lămurit din cauza marelui decăderi de la adevăr. Dar noi am ajuns acum la sfârșitul zilei Evanghelice de lucru, la „ceasul al unsprezecelea”. Timpul pentru a mai chema lucrători pentru ziua aceasta se pare că a trecut. Totuși unii mai stau și zic: Noi n'am fost chemați la lucru, „nu ne-a tocmit nimenea”.

Nouă nu ni s'a făgăduit lucru, nici răsplată, dacă am fi și aflat de lucru. Chemarea s'a sfârșit, ziua e petrecută aproape cu totul; lucrătorii sunt aici destui și fără noi. Dar acestora Domnul ar voi să le zicem, în glasul său: Mergeți și voi în via mea”. Nu vă făgăduiți nimic; chemarea generală a trecut; timpul e scurt; timpul de lucru e pe sfârșite; „sosește noaptea când nimenea nu mai poate lucra”; însă mergeți acolo, arătați-vă iubirea și zelul vostru și răsplata lăsați-o dărniceii mele.

¹¹Și aceasta e totul ce putem zice. Singura nădejde ce o putem ține înaintea ochilor, că încă nimenea n'a lucrat pentru Domnul, fără a primi cu mult mai mult decât ar fi cerut sau ar fi așteptat. Și atunci mai știm, că unele dintre locurile de lucru vor deveni goale, deoarece unii nu continuă a fi credincioși, că comoara sau răsplata, ce a fost orânduită pentru aceia, se va da altora, cari prin credincioșie și jertfire de sine se dovedesc vrednici de lucru și de răsplată.

¹²Așa dară, dacă cineva abea decurând a cunoscut pe Domnul și a învățat al iubi, și voește a-i sluji lui și adevărului său, să nu se descurajeze fiindcă chemarea generală s'a sfârșit în anul 1881. Dacă tu vezi „ușa” prilejului pentru jertfire și lucru deschisă înaintea ta, intră. Însă intră iute; căci noaptea întunecului și a pedeei puternice contra adevărului va sosi îndată și va împedea intrarea în lucru. „Sosește dimineața, dar întunecoasă ca noaptea”; „noaptea când nimenea nu poate lucra”. Dacă e așa, atunci poți fi sigur, că „ușa e închisă”, că toate fecioarele chibzuite au intrat, că toate sunt încercate, și că toate locurile goale sunt ocupate în mod acceptabil. Toți „slujitorii lui Dumnezeu”, fiind atunci „pecetluiți pe frunțile lor” [cu o pricepere adevărată, limpede a planului lui Dumnezeu], să dă drumul celor patru vânturi (Apocaplis 7:1-3); și acestea pricinuesc vârtejul cel mare sau „viscolul” strâmtorării în mijlocul căruia rămășițele clasei lui Ilie vor fi schimbate și ridicate la mărirea împărăției.

¹³Câtă învățătură frumoasă se cuprinde într-acestea pentru toți aceia cari s'au consacrat Domnului, să-i slujească lui și cauzei sale, și poate cari neglijează munca sa, ca banul, cugetul și mijloacele ce le au să le folosească spre dobândirea bucuriilor și plăcerile trecătoare, ce le oferă (imbie) lumea. Domnul zice: „Fii credincios până la moarte, și-ți voi da cununa vieții”. „Birătorul (cel ce birue, în sine însuși spiritul lumei) astfel va fi îmbrăcat în vestminte albe, și nu voi șterge nici de cum numele lui din cartea vieții, și voi mărturisi numele lui înaintea Tatălui meu și înaintea îngerilor (slujitorilor) săi”. „Ține ce ai, ca nimenea să nu ia coroana ta”.—Apocaplis 2:10; 3:5,11.

„Veselește sufletul meu și te străduiește
Cu mare zel după răsplată,
Cine-i învingător în alergare
Primește a vieții cunună”.

¹¹ Manuscrisurile mai vechi, cel vatican și sinaitic lasă afară cuvintele din Matei 20:7: „Ce este cu dreptul veți primi”.